

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2018 r.

Sąd Rejonowy w G. - II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący : SSR Beata Malinowska

Protokolant: Natalia Tomaszewska

Prokurator: Małgorzata Szuprytowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 11.05.2017 r., 19.09.2017 r., 16.02.2018 r., 14.06.2018 r., 30.10.2018 r. sprawy

T. S. - s. R. i A. z d. M., ur. (...) w G., numer PESEL (...), zam.: (...)-(...) J(...), gm. G., nie karanego sądownie

oskarżonego o to, że:

w dniu 3 czerwca 2016 roku o godz. 7:55 w G. na ulicy (...) nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, w ten sposób, że włączając się do ruchu z zamiarem dalszej jazdy w lewo, samochodem osobowym R. (...) o nr rej. (...) z drogi dojazdowej do posesji, nie zachował szczególnej ostrożności i nie udzielił pierwszeństwa przejazdu kierującemu motorowerem Y. o nr rej. (...) A. Z., w następstwie czego doszło do zderzenia się pojazdów oraz obrażeń ciała motocyklisty, który doznał złamania trzonu piszczeli prawej z przemieszczeniem oraz wielomiejscowych powierzchniowych stłuczeń z otarciami naskórka – przedramię lewe i łokieć prawy, z czego złamanie trzonu piszczeli prawej z przemieszczeniem spowodowało naruszenie czynności/funkcji narządu ruchu na okres powyżej 7 dni w znaczeniu art. 157 § 1 kk, a to z kolei wyczerpuje znamiona wypadku komunikacyjnego,

tj. czynu określonego w art. 177 § 1 kk,

o r z e k ł:

I. Ustalając, że oskarżony **T. S.** dopuścił się czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia z tym ustalaniem, że pokrzywdzony przyczynił się do zaistniałego wypadku tj. przestępstwa z art. 177 §1 kk i ustalając, że wina oskarżonego i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne na mocy art. 66 §1 i 2 kk i art. 67 §1 kk postępowanie karne wobec oskarżonego **warunkowo umarza na okres 1 (jednego) roku próby;**

II. Na mocy art. 67 §3 kk orzeka wobec oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego A. Z. kwotę 1.000,00 (jeden tysiąc) złotych tytułem nawiązki;

III. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60,- zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem opłaty oraz zwalania go od ponoszenia wydatków postępowania, którymi obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 1034/16

UZASADNIENIE

W dniu 3 czerwca 2016r. około godz. 7.55 T. S. kierował pojazdem marki R. (...) o nr rej. (...). Samochód był własnością jego kolegi dla którego wykonywał przysługę. Było pogodnie, drogi były suche. Panowało duże natężenie ruchu. T. S. zamierzał wyjechać z drogi dojazdowej prowadzącej do posesji przy ul. (...) w G.. Znał tą drogę gdyż jeździł nią do pracy. Zatrzymał się i oczekiwał na możliwość włączenia się do ruchu. Zamierzał skrócić w lewo w kierunku Osiedla (...). Miał włączony lewy kierunkowskaz. Pojazdy przemieszczały się powoli, był korek pojazdów w kierunku do ronda. Kierujący

pojazdem ciężarowym, jadący z Osiedla (...) w stronę centrum miasta, zatrzymał się umożliwiając mu przejazd. Kierowca tego pojazdu kiwnął mu ręką wskazując, że może wjechać. W tym czasie kierujący motorowerem marki Y. nr rej. (...) A. Z. wyjechał na lewo z rzędu oczekujących pojazdów i dynamicznie ruszył do przodu i przemieszczając się po pasie wyłączonym z ruchu omijał stojące pojazdy. Cały czas przyspieszał. T. S. powoli wjechał na zajmowany przez samochód ciężarowy pas ruchu. Po dojechaniu do środka pasa T. S. zatrzymał się i obserwował ruch pojazdów z jego prawej strony, gdzie znajdował się pas ruchu dla pojazdów jadących z kierunku ronda. Mając wolną drogę z prawej strony T. S. ruszył i nagle z jego lewej strony wyjechał kierujący motorowerem Y. nr rej. (...) A. Z. i uderzył w pojazd R. (...). T. S. nie spodziewał się, że ktoś może tamtędy jechać gdyż było tam miejsce wyłączone z ruchu i oznaczone stosownymi pasami, poprzedzone podwójną linią ciągłą. A. Z. ratując się przed uderzeniem w lewy błotnik pojazdu R. odbił w swoją lewą stronę i uderzył w lewy narożnik zderzaka samochodu wywracając się. Do zderzenia doszło na pasie wyłączonym z ruchu. T. S. wysiadł z samochodu i zobaczył, że inny kierowca udzielał już pomocy motorowerzyście. T. S. wezwał policję i pogotowie. A. Z. został zabrany do szpitala. A. Z. nie stracił przytomności ale narzekał na uraz nogi. T. S. w chwili wypadku był trzeźwy

(dowód: wyjaśnienia oskarżonej T. S. k- 113 , 122v, 236, 33v-34 , zeznania świadka S. E. k- 121, 23 v, zeznania świadka M. L. k-178v, 121v-122 25v, zeznania świadka A. Z. k-120v-121, 29v , notatka urzędowa k-1-2,protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości k- 3, protokół oględzin miejsca wypadku k- 5-6, szkic k- 4, zdjęcia k- 7-9, płyta k- 10 , protokół oględzin pojazdu k- 11-14).

W wyniku tego zdarzenia A. Z. doznał złamania trzonu piszczeli prawej z przemieszczeniem i wielomiejscowego powierzchownego stłuczenia z otarciami naskórka – przedramię lewe i łokieć prawy. Obrażenie w postaci złamania trzonu piszczeli prawej z przemieszczeniem spowodowało naruszenie czynności narządu ruchu na okres powyżej 7 dni w rozumieniu art. 157 kk. Pozostałe obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządu tkanek miękkich- powłoki ciała na okres poniżej 7 dni w rozumieniu art. 157 kk.

(dowód: orzeczenie sądowno-lekarskie k- 19, dokumentacja medyczna k- 17).

Samochód R. (...) w wyniku wypadku posiadał uszkodzenia w postaci zarysowania powłoki lakierniczej zderzaka przedniego. Miał wgnieciony przód nadwozia w części przyśrodkowej lewej, odkształconą plastikową nakładkę zderzaka przedniego bardziej w części lewej i powstały nierównomierne szczeliny z krawędzią błotnika przedniego lewego i lampę przedniego lewego reflektora ,nieco uniesioną pokrywę komory silnika i nieznacznie odkształconą środkową część jej przedniej krawędzi , oderwaną przednią tablicę rejestracyjną , która uległa deformacji . Motorower po wypadku posiadał uszkodzenia m.in. w postaci oderwanego siedzenia, urwanej stopki prawej, wgniecionego i zarysowanego poszycia prawego boku, otarć na lewym boku , skrzywionej dźwigni sprzęgła odchyłonego boczenie i popękane lusterka lewego oraz częściowo odchyłonego do przodu i prawdopodobnie pękniętego lusterka prawego. Analizowany wypadek polegał na uderzeniu lewą częścią przodu samochodu marki R. (...) kierowanego przez T. S. w prawy bok motoroweru Y. prowadzonego przez A. Z.. W momencie zderzenia motorower usytuowany był na środkowym pasie ruchu jezdni ul. (...), za „powierzchnią wyłączoną” w odległości około 85 m. za północną ścianą budynku posesji nr (...) mierząc w kierunku Ronda (...) i około 4,5m od prawej krawędzi jezdni ul. (...) . W tym czasie samochód marki R. (...) przodem nadwozia usytuowany był na środkowym pasie ruchu tej jezdni ze skrzyżowaniem w lewo , a tyłem na prawym pasie. Motorower bezpośrednio przed zderzeniem z samochodem R. (...) mógł poruszać się z prędkością szacunkowo około 28km/h. Prędkość samochodu marki R. (...) w momencie zderzenia z motorowerem mogła wynosić szacunkowo około 15 km/h. Były to prędkości mniejsze od prędkości dopuszczalnej na tym odcinku drogi określonej na 50 km/h. Bezpośrednią przyczyną wypadku drogowego było nieprawidłowe postępowanie kierującego pojazdem marki R. (...) T. S.. Polegało ono na niezachowaniu szczególnej ostrożności podczas wjeżdżania na jezdnię ul. (...) ze skrzyżowaniem w lewo i włączania się do ruchu oraz nieustąpieniu pierwszeństwa kierującemu motorowerem , nadjeżdżającemu z jego lewej strony środkową częścią jezdni, oznakowaną znakiem drogowym poziomym P-21 „powierzchnia wyłączona” , którego poruszanie się tą częścią jezdni było zabronione i mogło stanowić zaskoczenie dla kierującego samochodem , jednak kierujący pojazdem włączający się do ruchu powinien upewnić się czy może bezpiecznie realizować zamierzony manewr i taką możliwość przewidzieć. Zachowanie się kierującego motorowerem A. Z. było nieprawidłowe i stanowiło współsprawstwo zdarzenia. Nieprawidłowość ta

poległa na niezachowaniu należytej ostrożności, zjechaniu z prawego pasa ruchu na „powierzchnię wyłączoną” na którą wjazd i zatrzymanie było zabronione a ponadto na widok zagrożenia jakie wytworzył kierujący pojazdem R. (...) wyjeżdżający z za pojazdu ciężarowego znajdującego się na prawym pasie ruchu z zamiarem zjechania na pas ruchu w stronę Ronda (...), nie podjął manewru obronnego, zmierzającego do uniknięcia wypadku lub manewr ten był opóźniony w stosunku do zaistniałej sytuacji na jezdni. Kierujący pojazdem R. (...) T. S. miałby możliwość uniknięcia wypadku, gdyby podczas włączania się do ruchu dostatecznie upewnił się czy zamierzony manewr może bezpiecznie wykonać i zaniechał wjazdu na środkowy pas ruchu, do momentu aż przejedzie obok niego nadjeżdżający od strony Ronda (...) motorower Y.. Kierujący motorowerem A. Z. miałby możliwość uniknięcia wypadku, gdyby przy oszacowanej prędkości jazdy w odległości 13,5-14m przed torem ruchu wyjeżdżającego z prawego pasa ruchu pojazdu R. (...) i skręcającego w lewo podjął hamowanie w celu zatrzymania się lub przez hamowanie podjęte w tej odległości przedłużył czas dojazdu do toru ruchu tego samochodu, aby ten zjechał na sąsiedni pas ruchu. Kierujący samochodem marki R. (...) najechał (pchnął do przodu) na jadący do przodu motorower, który zatrzymał się (przewrócił się na lewy bok) w wyniku kontaktu z samochodem marki R. (...)

(dowód: pisemna ekspertyza wypadku drogowego sporządzona przez biegłego Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dziedziny techniki samochodowej i kryminalistycznej rekonstrukcji wypadków drogowych inż. E. S. k- 45-59, uzupełniająca ustana opinia biegłego Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dziedziny techniki samochodowej i kryminalistycznej rekonstrukcji wypadków drogowych inż. E. S. k- 122, 194v-196, pisemna opinia biegłego sądowego z dziedziny ruchu drogowego i techniki samochodowej mgr. inż. W. S. k- 132-163, pisemna opinia biegłego sądowego w zakresie ruchu drogowego, techniki samochodowej –ekspertyzy i rekonstrukcji wypadków drogowych mgr.inż P. K. z Biura (...) w L. k- 208- 222, ustna opinia biegłego sądowego w zakresie ruchu drogowego, techniki samochodowej –ekspertyzy i rekonstrukcji wypadków drogowych mgr.inż P. K. z Biura (...) w L. k- 235v-236).

Oskarżony T. S. zarówno w postępowaniu przygotowawczym jak i przed Sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że wyjeżdżał z drogi podporządkowanej i w pewnym momencie kierowca ciężarówki będący z jego lewej strony, zostawił wolne miejsce żeby mógł wyjechać. Próbował powoli wyjechać z tej drogi, chciał skręcić w lewo. Upewnił się, że z jego prawej strony nie jadą pojazdy i próbował się upewnić czy z lewej strony z za ciężarówki nie jedzie jakiś pojazd. Podczas gdy patrzył w lewą stronę z za ciężarówki wyjechał motorower i uderzył w jego samochód. Nie spodziewał się, że ktoś będzie tamtędy jechał gdyż jest tam miejsce wyłączone z ruchu. Ciężarówka zasłaniała mu całą widoczność. Nie mógł uniknąć tego wypadku gdyż aby zobaczyć motorowerzystę musiałby wysunąć samochód poza obrys ciężarówki

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego T. S. k- 113, 33v-34, 236, 122v).

Sąd co do zasady dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego albowiem były one zgodne z zeznaniami świadków A. Z., S. E. i M. L. a także częściowo z pisemnymi i ustnymi opiniami biegłych sądowych: z dziedziny techniki samochodowej i kryminalistycznej rekonstrukcji wypadków drogowych inż. E. S., z dziedziny ruchu drogowego i techniki samochodowej mgr. inż. W. S., w zakresie ruchu drogowego, techniki samochodowej –ekspertyzy i rekonstrukcji wypadków drogowych mgr.inż P. K. z Biura (...) w L. Z zeznań wszystkich świadków wynikało jednoznacznie, że samochód ciężarowy zatrzymał się i grzecznościowo umożliwił wykonanie skrętu w lewo z drogi podporządkowanej kierującemu pojazdem R. (...) oskarżonemu, który znajdował się po jego prawej stronie. Oskarżony wykonywał ten manewr powoli gdyż musiał jeszcze upewnić się czy nie jedzie z jego prawej strony. W tym czasie obok samochodu ciężarowego na pasie wyłączonym z ruchu jechał pokrzywdzony A. Z., który wykonywał w ten sposób manewr omijania pojazdów. Oskarżony nie spodziewał się, że z za ciężarówki, która umożliwiła mu włączenie się do ruchu - obok niej - pasem wyłączonym z ruchu, będzie jechał jakiś pojazd i powoli wyjeżdżał obserwując bardziej drogę z prawej strony w którą chciał następnie skręcić. Dodatkowo ciężarówka także zasłaniała mu widoczność tego co działo się na drodze obok niej, z lewej strony. Oskarżony pomimo braku widoczności w lewo wyjechał jednak na środkowy pas ruchu, który był pasem zanikającym i wówczas doszło do zderzenia jego pojazdu z kierowcą motoroweru. Z opinii biegłych: z dziedziny techniki samochodowej i kryminalistycznej rekonstrukcji wypadków drogowych inż. E. S. i z dziedziny ruchu drogowego i techniki samochodowej mgr. inż. W. S. wynikało, że bezpośrednią przyczyną wypadku drogowego było nieprawidłowe postępowanie kierującego pojazdem marki R. (...)

T. S.. Polegało ono na niezachowaniu szczególnej ostrożności podczas wjeżdżania na jezdnię ul. (...) ze skretem w lewo i włączania się do ruchu oraz nieustąpieniu pierwszeństwa kierującemu motorowerem , nadjeżdżającemu z jego lewej strony środkową częścią jezdni, oznakowaną znakiem drogowym poziomym P-21 „powierzchnia wyłączona” , którego poruszanie się tą częścią jezdni było zabronione i mogło stanowić zaskoczenie dla kierującego samochodem , jednak kierujący pojazdem włączający się do ruchu powinien upewnić się czy może bezpiecznie realizować zamierzony manewr i taką możliwość przewidzieć. Zachowanie się kierującego motorowerem A. Z. było nieprawidłowe i stanowiło współsprawstwo zdarzenia. Nieprawidłowość ta polegała na niezachowaniu należytej ostrożności , zjechaniu z prawego pasa ruchu na „powierzchnię wyłączoną” na którą wjazd i zatrzymanie było zabronione a ponadto na widok zagrożenia jakie wytworzył kierujący pojazdem R. (...) wyjeżdżający zza pojazdu ciężarowego znajdującego się na prawym pasie ruchu z zamiarem zjechania na pas ruchu w stronę Ronda (...) , nie podjął manewru obronnego , zmierzającego do uniknięcia wypadku lub manewr ten był opóźniony w stosunku do zaistniałej sytuacji na jezdni . Kierujący pojazdem R. (...) T. S. miałby możliwość uniknięcia wypadku, gdyby podczas włączania się do ruchu dostatecznie upewnił się czy zamierzony manewr może bezpiecznie wykonać i zaniechał wjazdu na środkowy pas ruchu , do momentu aż przejedzie obok niego nadjeżdżający od strony Ronda (...) motorower Y.. Kierujący motorowerem A. Z. miałby możliwość uniknięcia wypadku , gdyby przy oszacowanej prędkości jazdy w odległości 13,5-14m przed torem ruchu wyjeżdżającego z prawego pasa ruchu pojazdu R. (...) i skręcającego w lewo podjął hamowanie w celu zatrzymania się lub przez hamowanie podjęte w tej odległości przedłużył czas dojazdu do toru ruchu tego samochodu , aby ten zjechał na sąsiedni pas ruchu. Kierujący samochodem marki R. (...) najechał (pchnął do przodu) na jadący do przodu motorower , który zatrzymał się (przewrócił się na lewy bok) w wyniku kontaktu z samochodem marki R. (...). Także z opinii biegłego w zakresie ruchu drogowego , techniki samochodowej –ekspertyzy i rekonstrukcji wypadków drogowych mgr.inż P. K. z Biura (...) w L. wynikało jednoznacznie ,że pokrzywdzony motorowierzysta przyczynił się do zaistnienia wypadku w którym uczestniczył . Przed wypadkiem poruszał się powierzchnią wyłączoną z ruchu , czyli obszarem na którym nie powinien się znajdować . Kierujący pojazdem R. , znając miejsce w którym doszło do wypadku miał prawo oczekiwać, że nikt nie będzie się poruszał powierzchnią wyłączoną z ruchu. W ocenie biegłego kierujący motorowerem powinien przewidzieć ,że sprzed samochodu ciężarowego może wyjechać inny pojazd i powinien się do takiej sytuacji przygotować (zwłaszcza wobec znalezienia się w miejscu zakazanym przepisami ruchu drogowego) . W sytuacji do której doprowadził kierujący motorowerem wystarczyło zatrzymać się , ewentualnie poruszać z minimalną prędkością (umożliwiającą natychmiastowe zatrzymanie się) i spojrzeć w prawo , za kabinę samochodu ciężarowego , aby ocenić sytuację .

Sąd co do zasady dał wiarę zeznaniom świadków: A. Z., S. E. i M. L. albowiem były one spójne i konsekwentne a także wzajemnie się pokrywały tworząc logiczną całość z wyjaśnieniami oskarżonego. Pokrzywdzony A. Z. przyznał ,że omijając pojazdy poruszał się powierzchnią wyłączoną z ruchu .

Zdaniem Sądu pisemne opinie biegłych sądowych : z dziedziny techniki samochodowej i kryminalistycznej rekonstrukcji wypadków drogowych inż. E. S., z dziedziny ruchu drogowego i techniki samochodowej mgr. inż. W. S. , w zakresie ruchu drogowego , techniki samochodowej –ekspertyzy i rekonstrukcji wypadków drogowych mgr.inż P. K. z Biura (...) w L. oraz uzupełniające ustne opinie złożone przez biegłych inż. E. S. i mgr. inż. P. K. przed Sądem zasługują na przyznanie im w pełni waloru wiarygodności. Zostały one wykonane w sposób wnikliwy i szczegółowy w oparciu o dokumenty znajdujące się w aktach sprawy . Biegli dokonali rekonstrukcji zdarzenia oraz jego przebiegu a także dokonali szczegółowej analizy usytuowania względem siebie pojazdów w chwili wypadku przy uwzględnieniu ich uszkodzeń . Biegli opisali oraz przedstawili kolejne etapy przeprowadzanych opinii w oparciu o posiadany materiał dowodowy. Jednocześnie, w ocenie Sądu, wynikające z opinii wnioski zostały wysnute w sposób nie budzący wątpliwości i na tyle jednoznaczny ,że stanowiły one podstawę do uznania materiału dowodowego za w pełni kompletny i zasługujący na wiarygodność. Należy jednak zauważyć ,że o ile chodzi o kwestie wyliczeniowe opinie biegłych były zbieżne to podzieliła ich kwestia prawna oceny zachowania kierujących .

Sąd nie dał wiary ustanej opinii biegłego sądowego z dziedziny ruchu drogowego i techniki samochodowej mgr. inż. W. S. odnośnie tego ,że kierujący motorowerem nie przyczynił się do tego wypadku albowiem nie znalazła ona potwierdzenia w zeznaniach bezpośrednich świadków wypadku S. E. i M. L. a także w zeznaniach pokrzywdzonego A.

Z. . Opinia ta była też w tym zakresie sprzeczna z ustaleniami biegłych sadowych: z dziedziny techniki samochodowej i kryminalistycznej rekonstrukcji wypadków drogowych inż. E. S. i - w zakresie ruchu drogowego , techniki samochodowej –ekspertyzy i rekonstrukcji wypadków drogowych mgr.inż P. K. z Biura (...) w L..

Sąd częściowo dał wiarę prywatnej ekspertyzie kryminalistycznej rekonstrukcji zdarzenia drogowego wykonanej przez (...) Biuro (...) z zakresu kryminalistycznej rekonstrukcji wypadków drogowych gdyż wnioski z niej wynikające częściowo pokrywały się z oceną prawną wypadku drogowego zaprezentowaną przez powołanego przez Sąd biegłego sądowego w zakresie ruchu drogowego , techniki samochodowej –ekspertyzy i rekonstrukcji wypadków drogowych mgr.inż P. K. z Biura (...) w L.. Ekspertyza ta nie uwzględniła jednak nieprawidłowego zachowania oskarżonego podczas wykonywania manewru włączania się do ruchu .

Zdaniem Sądu pisemna opinia biegłego – specjalisty chirurgii i medycyny ratunkowej – dr. nauk med. A. W. odnośnie kwalifikacji obrażeń jakich doznał w wyniku wypadku drogowego pokrzywdzony A. Z. zasługuje na przyznanie jej w pełni waloru wiarygodności. Została ona wykonana w sposób wnikliwy i fachowy przez lekarza specjalistę o odpowiednio wysokich kwalifikacjach zawodowych i po zapoznaniu się biegłego z dokumentacją medyczną .

Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów , pism , protokołów i płyt CD zgromadzonym w toku postępowania , uznając je za w pełni wiarygodne i nie znajdując podstaw do kwestionowania ich autentyczności.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, zdaniem Sądu, nie budzi wątpliwości , popełnienie przez oskarżonego czynu z art. 177 § 1 kk, polegającego na tym ,że w dniu 3 czerwca 2016r. o godz. 7.55 w G. na ul. (...) naruszył nieumyślnie zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że włączając się do ruchu z zamiarem dalszej jazdy w lewo samochodem osobowym marki R. (...) o nr rej. (...) z drogi dojazdowej do posesji , nie zachował szczególnej ostrożności i nie udzielił pierwszeństwa przejazdu kierującemu motorowerem Y. o nr rej. (...) A. Z. w następstwie czego doszło do zderzenia się pojazdów oraz obrażeń ciała motorowerzysty , który doznał złamania trzonu piszczeli prawej z przemieszczeniem oraz wielomiejscowych powierzchownych stłuczeń z otarciami naskórka –przedramię lewe i łokieć prawy , z czego złamanie trzonu piszczeli prawej z przemieszczeniem spowodowało naruszenie czynności narządu ruchu na okres powyżej 7 dni w myśl art. 157 § 1 kk a to z kolei wyczerpało znamiona wypadku komunikacyjnego, przy czym pokrzywdzony przyczynił się do zaistniałego wypadku. Art. 17 ust.2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. „Prawo o ruchu drogowym” nakazuje bowiem włączającemu się do ruchu zachować szczególną ostrożność oraz ustąpić pierwszeństwa innemu pojazdowi lub uczestnikowi ruchu , czyli tym którzy już w ruchu drogowym uczestniczą . Oskarżony ostrożności takiej nie zachował gdyż wjeżdżał na drogę , zmieniał pas ruchu – kierunek jazdy przy braku widoczności w lewo (zasłaniał mu widoczność samochód ciężarowy , którego kierowca pokazywał o możliwości wjazdu).

Jednocześnie Sąd doszedł do przekonania , że w stosunku do oskarżonego T. S. istnieją przesłanki do zastosowania- zgodnie z art.66 §1 i 2 kk i art. 67 §1 kk - warunkowego umorzenia postępowania na okres jednego roku próby albowiem okoliczności popełnienia czynu nie budzą wątpliwości , zaś z materiału dowodowego zebranego w sprawie wynika też ,że kierujący motorowerem pokrzywdzony przyczynił się do zaistniałego wypadku gdyż poruszał się powierzchnią wyłączoną z ruchu , czyli obszarem na którym nie powinien się znajdować oraz powinien przewidzieć ,że sprzed samochodu ciężarowego może wyjechać inny pojazd i powinien się do takiej sytuacji przygotować (zwłaszcza wobec znalezienia się w miejscu zakazanym przepisami ruchu drogowego) . W sytuacji do której doprowadził kierujący motorowerem wystarczyło zatrzymać się , ewentualnie poruszać z minimalną prędkością (umożliwiającą natychmiastowe zatrzymanie się) i spojrzeć w prawo , za kabinę samochodu ciężarowego , aby ocenić sytuację. Kierujący pojazdem R. , znając miejsce w którym doszło do wypadku miał prawo oczekiwać, że nikt nie będzie się poruszał powierzchnią wyłączoną z ruchu. Oskarżony nie był też dotychczas karany za żadne przestępstwa a jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie ,że pomimo warunkowego umorzenia postępowania będzie on przestrzegał porządku prawnego.

Na mocy art. 67 §3 kk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego nawiązkę w kwocie 1000 zł .

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 7 ustawy z dnia 23.06.1973r. „o opłatach w sprawach karnych” (tekst jednolity: Dz.U. z 1982 r. Nr 49 , poz. 223 ze zm.) i art. 627 kpk , art. 629 kpk i art. 624§ 1 kpk uwzględniając sytuacja rodzinną i majątkowa oskarżonego oraz wysokość osiągniętych przez niego dochodów .